Από το Συναξάρι - Η ΣΥΝΑΞΙΣ του ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ και ΒΑΠΤΙΣΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 7 Ιανουαρίου, 2012

Η Εκκλησία συνηθίζει την επαύριο ορισμένων Δεσποτικών και Θεομητορικών εορτών να τιμά εκείνον που υπηρέτησε το εν λόγω μυστήριο• σήμερα, επαύριο των Θεοφανείων, τιμά τον Βαπτιστή και Πρόδρομο, και τον εγκωμιάζει ως μεγαλύτερο των προφητών, μείζονα εν γεννητοίς γυναικών, φωνή του Λόγου, κήρυκα της χάριτος, χελιδόνα αναγγέλλουσα την Άνοιξη την πνευματική, Λύχνο του Θείου Φωτός, πνευματική αυγή αναγγέλουσα τον Ήλιο της Δικαιοσύνης, επίγειο άγγελο και ουράνιο άνθρωπο που βρίσκεται στο μεταίχμιο γής και ουρανού και ενώνει την Παλαιά με την Καινή Διαθήκη.

Εστάλη από τον Θεό ως *φωνή βοώντος εν τη ερήμω*, για να αναγγείλει και να προετοιμάσει την έλευση του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού και ολοκληρώνει ο Ιωάννης την αποστολή του βαπτίζοντας τον Κύριο στον Ιορδάνη ποταμό: *Αυτή ουν η χαρά η εμή πεπλήρωται• εκείνον δει αυξάνειν, εμέ δε ελαττούσθαι* (Ιω. 3, 30). Παρ' όλα αυτά, ακόμη και μετά την φανέρωση της χάριτος και τον μαρτυρικό του θάνατο, ο άγιος Ιωάννης ο Βαπτιστής παραμένει για τους χριστιανούς ο «Πρόδρομος», με την πνευματική έννοια, του Χριστού.

Πρότυπο εγκρατείας, παρθενίας, μετανοίας και κάθαρσης από τα πάθη δια της ασκήσεως και της προσευχής, καθίσταται μυσταγωγός του μοναχικού βίου και αδιάκοπα προετοιμάζει δι' ημάς την οδόν που οδηγεί στον Κύριο. Ακολουθώντας το μήνυμα μετανοίας του Τιμίου Προδρόμου μπορούμε επάξια να προετοιμασθούμε ώστε να λάβουμε το άγιο Βάπτισμα και, μιμούμενοι μετά τον φωτισμό την άγια βιοτή του στην έρημο, θα μπορέσουμε να διαφυλάξουμε την χάρη και να την κάνουμε να αυξάνει αδιάκοπα, εως ότου ο Χριστός σκηνώσει μέσα μας με όλη την δόξα της Αναστάσεώς του.

***

Όμως, την ημέρα αυτή εορτάζουμε και το γεγονός της μεταφοράς στην Κωνσταντινούπολη της τιμίας Χειρός του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου, που έγινε κατά τον ακόλουθο τρόπο:

Το σκήνωμα του Τιμίου Προδρόμου το εναφίασαν οι μαθητές του στην Σεβάστεια, όπου λίγο αργότερα έφθασε ο Ευαγγελιστής Λουκάς και πήρε την δεξία του Προδρόμου ώστε να την καταθέσει στην πατρίδα του την Αντιόχεια, όπου το τίμιο λείψανο επιτέλεσε πολλά θαύματα. Μεταξύ άλλων διηγούνται ότι οι ειδωλολάτρες της πόλης συνήθιζαν να θυσιάζουν κάθε χρόνο μια παρθένα κόρη, η οποία μόλις είχε μπει στην εφηβία, σ’ έναν φοβερό δράκοντα που τον τιμούσαν ως θεό. Μια ημέρα, ο πατέρας της δύστυχης κόρης που είχε επιλεγεί για την θυσία, προσέτρεξε στην εκκλησία όπου ετιμάτο το πολύτιμο λείψανο για να ζητήσει την βοήθεια του Τιμίου Προδρόμου, και άρπαξε κρυφά ένα του δάκτυλο. Την ώρα που, ενώπιον όλου του λαού, οι ιερείς των ειδώλων ετοιμάζονταν να ρίξουν την κόρη στο ορθάνοικτο στόμα του τέρατος, ο πατέρας έρριξε μέσα το δάκτυλο του αγίου και στην στιγμή το θηρίο έπεσε νεκρό. Ως έκφραση ευγνωμοσύνης έκτισαν εκεί μια λαμπρή εκκλησία προς τιμή του Προδρόμου.

Πολλά χρόνια αργότερα, οι ευσεβείς αυτοκράτορες Κωνσταντίνος Ζ΄ και Ρωμανός Β΄ πληροφορήθηκαν τα αναρίθμητα θαύματα που επιτέλσε το τίμιο λείψανο της χειρός του Προδρόμου και έδωσαν εντολή σ’ έναν διάκονο, ονόματι Ιώβ, να το φέρει στην Κωνσταντινούπολη. Η υποδοχή της δεξιάς του Βαπτιστού και Προδρόμου του Χριστού στην Βασιλεύουσα έλαβε χώρα το βράδυ ακριβώς της παραμονής των Θεοφανείων.

(Νέος Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας, Εκδόσεις ΙΝΔΙΚΤΟΣ)

(Πηγή ηλ. κειμένου: mkka.blogspot.com)